

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ชีวิตอยู่กับเรา

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๒๖ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑ บาท ๕๑ สตางค์
กฐินทองคำเมื่อวานนี้ได้ ๑๐ กอง เงินสดได้ ๑๗ กอง รวมเป็น ๒๗ กอง รวมทองคำ
ทั้งหมดได้ ๕,๒๖๒ กิโล กฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองนั้น ทองคำได้แล้ว ๑๓๙ กอง เท่า
กับน้ำหนัก ๓๔ บาท ๓ สลึง กฐินที่เป็นเงินสด ๑,๙๐๔ กอง เท่ากับเงินสด ๓,๐๔๖,
๔๐๐ บาท รวมกฐินทองคำและเงินสดได้ ๒,๐๔๓ กอง ยังขาดอยู่อีก ๘๑,๙๕๗ กอง

เมื่อวานนี้ไปช่วยโรงพยาบาลสังคม ช่วยเครื่องมือหลายอย่างและเตียงผ่าตัด
ด้วย โรงไหนที่รู้สึกว่าจะขาดแคลนมากจริง ๆ เราจะเข้าไปยืม ๆ เรื่อย ๆ ถ้าจะให้ที่เดียวก็
ไม่พอ ต้องดูไถแบ่งทางโน้นแบ่งทางนี้ เราไม่ได้อยู่นะ นี่ความเมตตาพี่น้องทั้งหลาย
ทราบนะ เราไม่ค่อยได้อยู่วันหนึ่ง ๆ ช่วยโลกนั้นแหละ ช่วยแบบนี้ช่วยแบบนี้หลาย
แบบ ช่วยอยู่ตลอดเวลา ตอนค่ำเมื่อวานนี้เดินเข้าไปดูโกดัง ไอ้โห จนน่ากลัวนะ ของที่
สั่งมาไม่ใช่น้อย ๆ เรียกว่าเป็นล้าน ๆ ขึ้นไปเลย ไม่ให้ขาดได้เลย นี่เพื่อโรงพยาบาลทั้ง
หลายเป็นพื้นฐาน นอกจากนั้นก็ปลีกย่อยไปทุกแห่งทุกหน ออกจากโกดังนี้เป็นหลัก
ใหญ่อยู่อย่างนี้ ช่วยเต็มกำลัง เรื่องหมดเรื่องยังไม่ค่อยสนใจยิ่งกว่าเรื่องที่ว่าจะให้ ๆ
นะ อันนี้หนักเพราะเป็นเรื่องของเมตตา มีแต่จะให้ ๆ

โรงพยาบาลแต่ละโรง ๆ นี้มักขาดแคลนทั้งนั้น อย่าว่าแต่โรงเล็กเลยโรงใหญ่ก็
ขาดแคลน ขาดแคลนมาก เช่นโรงพยาบาลศูนย์ขาดแคลนมาก ช่วยมาก โรงพยาบาล
ต่าง ๆ ช่วยแต่ไม่มากเหมือนนี้ โรงใหญ่เท่าไรยิ่งช่วยมาก ๆ ต่อไปนี้อาจไม่นานจะได้
ไปจังหวัดหนองบัวลำภูอีกทีหนึ่ง เขาเพิ่งตั้งเป็นโรงพยาบาลจังหวัดใหม่ ๆ ขาดแคลน
อะไรมากอยู่ เราช่วยทีแรกเป็นโรงพยาบาลอำเภอ ก็ช่วยในฐานะอำเภอ ทีนี้เลื่อนขึ้นไป
เป็นโรงพยาบาลจังหวัด ก็ติดตามไปช่วยในฐานะของจังหวัด หนักขึ้นเรื่อย ๆ นะ

ไม่หยุดเรื่องช่วยโลก เจ้าของเองพรรณานาไม่ได้เลย ขนาดนั้นเรื่องช่วยโลกนะ
พรรณานาได้แต่ว่ามีเท่าไรเป็นหมด อันนี้รวมยอดได้เลย มีเท่าไรเป็นหมด ถ้ามาเข้ามือ
หลวงตาบัวแล้วเป็นหมด หมดจากการเฉลี่ยเพื่อแบ่งแจกจ่ายไปด้วยความเมตตาต่อที่
ต่าง ๆ อย่างนี้เรื่อยมา เรียกว่าไม่มีเหลือ เช่นยังเหลืออยู่ในธนาคารนี้ เหลือนี้ก็มีกำหนด
ไว้แล้วนะ เหลือนี้เพื่ออันนั้น ๆ จะค่อยมาตามวาระ ๆ เป็นอย่างนั้นนะ

ด้วยเหตุนี้จึงเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบที่เขาโจมตีหลวงปู่ฝันเรา เราตามแก้
นะ เพราะความจริงเรากำไว้ในเงื้อมมือทั้งหมด พวกนี้ไม่มีความจริง มาต้มเอาเฉย ๆ

หลวงปู่ฝั้นเสียปี ๒๕๒๐ เงินก็ยังแพง ยังมีราคามาก ท่านมีเงินอยู่ล้าน ๕ แสน ท่านสั่งเสียไว้เรียบร้อย เราทราบได้ดีอันนี้ละ ท่านแบ่งเป็นแสน ๆ เช่นวัดป่าภูธรพิทักษ์ วัดอุดมสมพร วัดถ้ำศรีแก้ว เวลาจำเป็นให้แยกเอาเงินนี้แห่งละ ๕ แสน ๆ พอดี เป็นเงินล้านห้า ตอนนั้นโรงพยาบาลยังไม่มีสำหรับอำเภอพรรณนา พอท่านล่วงลับไปนี้ถูกเขาค้นขึ้นมาโจมตีท่านว่า ท่านอาจารย์ฝั้นมีเงินอยู่ล้านห้า ตกตะลึงกัน เพราะธรรมดาสามัญไม่ค่อยมีเงินมีทองแหละ แต่ท่านมีนี่เขามาถวายท่านนะ ท่านไม่ได้ไปหารบกวถวายท่านท่านก็แยกสันปันส่วนดังที่ท่านปฏิบัติมานั้นแหละ

เขาไม่ว่ากันซี เขาบอกท่านมีเงิน ๑ ล้าน ๕ แสน ดั่งลั่นไปหมด เหมือนหนึ่งว่าหลวงปู่ฝั้นนี้ถูกโจมตีทั้ง ๆ ที่ทำความดีเต็มเม็ดเต็มหน่วย ความชั่วไม่ได้เรื่องอะไรมาโจมตี เหมือนกับหัวคนมีราคาขนาดไหน ไม่นั้นไม่ได้มีราคาอะไรแต่มันตีหัวคนแตกได้เข้าใจไหม นี่ความชั่วมันตีให้เจ็บได้นะ มันเหมือนกับค้อนไม่มีราคาอะไร ทั้งไว้อย่างนั้นเอามาตีหัวคนเจ็บได้ตายได้จากไม้ที่ไม่มีราคาเลย คน ๆ นั้นทำประโยชน์อะไร หัวนั้นมีราคาเท่าไร ถูกไม้ตีเจ็บ แตกหรือตายได้

อันนี้ความชั่วก็เป็นเหมือนไม้หาค่าราคาไม่ได้ เศษไม้เดนไม้ไปหาตีหัวนั้นตีหัวนี้อยู่อย่างนั้น เวลาตีฟืน้องทั้งหลายฟิงไหม ไม้เปรตไม้ผี มันไม้ได้ปล่อยไม้ทิ้งไว้ตามนั้นนะ มันจะเอาไม้มัดติดคอกมันพวกเปรตพวกผี ังดออกจากคอกแล้วก็ไปตีหัวคนนั้นตีหัวคนนี้ โจมตีอยู่ทุกวัน ๆ นี้ มีแต่ไม้หาค่าราคาไม่ได้ ไม้เป็นพิษเป็นภัย จะตีให้เจ็บให้สะดุ้งสะเทือนไปตาม ๆ กันดังที่ว่า ท่านทั้งหลายฟิงนะ นี่คือข้อเปรียบเทียบ มันไม่มีราคาแต่มันทำพิษได้สิ่งเหล่านี้ โจมตีทุกวัน ๆ ผู้สร้างความคิดทำแทบเป็นแทบตายคือคนตีทั้งหลาย มันไม้ได้ทำอะไรมีแต่จะหาโจมตี คือไม้ของเปรตของผีที่มันมัดติดคอกมันไว้ ไปเที่ยวตรวจดูชิวคอกไหน ๆ บ้าง มันจะมีไม้เต็มคอกมันแหละ ไปเที่ยวหาตีคนตีให้หัวแตกหัวช้ำไปด้วย

หลวงตาบัวนี่โกนผมไว้เฉย ๆ นะ ช่างในถูกเขาตี ฟากหนังเข้าไปถูกเขาตี แต่ช่างนอกยังยิ้มแย้มอยู่นี้จะว่าไง เขาก็ตีแต่เราเฉย ให้มันตีไป มันยกโคตรพ่อโคตรแม่มาตีก็ให้มันยกมา เราเฉยของเรา โคตรพ่อโคตรแม่เราก็เฉยเหมือนกัน ต่างโคตรต่างเฉยไม่ได้กลัวกัน เราไม่กลัวในการทำความคิด ศาสตาดองค์เอกทุกพระองค์พาสร้างความคิดทั้งนั้น การถูกโจมตีเรื่องตจินนินทา มีมาแต่ดั้งเดิมเป็นคู่กัน ท่านจึงว่า เอส ธมฺโม สนฺนุตโน คือธรรมเหล่านี้เป็นธรรมเก่าแก่ อย่าไปตื่นไปตื่น อย่าไปหลงกลของมัน เรื่องนินทาสรรเสริญ โลกธรรม ๘ นั้น

พระพุทธเจ้าก็ถูกโจมตีมาอย่างนี้ตลอด เป็นอย่างนั้น ๆ ไอ้เราก็ตัวเท่าหนูจะไม่ให้ถูกอะไร เพราะฉะนั้นเราถึงเฉย เฉยเขาก็โจมตีอีก ทางเขาว่ามายังไง ๆ หลวงตาบัว

เห็นเฉย ไม่เห็นว่าจะอะไร ครั้นเวลาเราตอบเราก็ตอบ ประสาทองชี้จะไปเล่นกับมันทำไม ก็ว่าอย่างนั้นไปเสีย มันมีราคาอะไรพอจะไปเล่นกับมันให้เสียเวลาลำเวลา เป็อนมือสกปรกเหม็นคลุ้งที่จุมกเปล่า ๆ ก็ว่าอย่างนั้นแหละ นี่ละให้พากันพิจารณาเอา เอาสร้างไปสร้างความคิด ความชั่วนั้นมันคอยทำลาย เช่น หัวใจเรามีความคิดชั่วมันก็ทำลายเรา ความคิดดีสังหารมัน ให้แก่กันไปอย่างนี้ คนนอกคนไม่ดีมันไปหาทำลายคนดีนั้นแหละ เราก็ให้สร้างความคิดของเราไป นี่ละถูกต้องตามหลักศาสนา เราจึงไม่เคยสนใจ

ฟังซิที่ว่าหลวงตาบัวเอาสมบัติทั้งหลายตั้งแต่ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ลงมานี้ ที่พี่น้องทั่วประเทศไทยบริจาคผ่านมาหลวงตาบัว หลวงตาบัวเอาเข้าพุทฺหมต ฟังซินะ มันฟังได้ไหมพี่น้องชาวไทย หูมี ตามี ใจมี ด้วยกันทุกคน เอาไปฟังซิฟังได้ไหม หลักฐานพยานมันก็ยืนยันอยู่ทั่วประเทศเขตแดน นั่นละคือพุทฺหลวงตาบัว เข้าใจไหม เริ่มต้นแต่คนทุกซ์คนจน นั่นก็คือพุทฺหลวงตาบัว หลวงตาให้คนทุกซ์คนจนนั้น ๆ จากนั้นแล้วก็สถานที่ต่าง ๆ สถานที่สงเคราะห์สงหา ตลอดโรงร่ำโรงเรียน มีกี่หลังมีกี่ ๑๐ หลัง มากขนาดไหนนั่นคือพุทฺหลวงตาบัว หลวงตาบัวเอาลงในพุทฺนั้น โรงเรียนหลังนั้นเท่านั้น ๆ จากนั้นโรงพยาบาล เดินไปไหนเคลื่อนไปด้วยพุทฺหลวงตาบัว มีแต่หลวงตาบัวเอาเข้าพุทฺ ๆ พุทฺหลวงตาบัวไปเที่ยวหาดูเอานะ

เมื่อวานนี้ไปโรงพยาบาลเดียวก็ฟาดเสีย ๔ พุทฺ ช่วยเขา ๔ อย่าง นั่นละเป็นอย่างนั้น พุทฺหลวงตาบัวมีอยู่ทั่วไป เวลาเขาหาเรื่องนั้นกับความจริงแล้วให้ท่านทั้งหลายเทียบเอา ไปที่ไหนเคลื่อนไปหมดนะ จะว่าเราคุยหรือไม่คุยก็ตาม เท่าที่เราผ่านมาในความเป็นพระด้วยกันกับพระสงฆ์ทั่วประเทศไทย เรายังไม่เคยเห็นองค์ไหนที่จะบริจาคอย่างนี้ เอาเข้าพุทฺอย่างนี้ เข้าพุทฺแบบหลวงตาบัวเข้าอยู่เวลานี้ เข้าอยู่ตลอดเวลาละ เอามาจากทางไหนเข้า ทองคำนี้ก็เข้าพุทฺคลังหลวงเรา ดอลลาร์นี้ก็เข้าพุทฺคลังหลวง เงินสดเข้าทั้งพุทฺคลังหลวงเข้าทั้งพุทฺพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ พี่น้องชาวไทยมีพุทฺมากขนาดไหน หลวงตาบัวจะเอาเข้าพุทฺหมด เป็นอย่างนั้นละ จำเอานะ นี่ละพุทฺหลวงตาบัว

เขว่าหลวงตาบัวเอาเข้าพุทฺหมด นี่เห็นไหมมันเข้าความจริงได้ไหม สิ่งเหล่านี้ผ่านสายตาพี่น้องทั้งหลายเห็นด้วยกัน ประกาศล้นโลกอยู่ทั่วหนังสือพิมพ์ นั่นคือพุทฺหลวงตาบัวดูเอา มาดูพุทฺนี้ก็มิแต่ข้าวต้มขนมที่พี่น้องทั้งหลายมาบริจาค เราเอาเข้าพุทฺนี้ นะ นอกนั้นเข้าพุทฺพี่น้องทั่วประเทศไทยทั้งนั้น นี่ละเราทำประโยชน์ให้โลก ทำอย่างสุดหัวใจจริง ๆ เพราะทำด้วยความเมตตา จึงไม่ได้คำนึงถึงว่าสิ้นว่าเปลืองว่าหมดว่ายังอะไรอยู่ตลอด ได้มาเท่าไรเป็นอย่างนั้นตลอด ๆ ด้วยความเมตตาไม่มีกำลังมาก จึงไม่คำนึงถึงสิ้นถึงเปลืองถึงหมดถึงยังอะไรเลย

จากนั้นก็คิดดูซิว่า หลวงตาบัวหารบกวณบิณฑบาตขอร้องจากประชาชนทั้งหลาย เพื่อนำสมบัติทั้งหลายเข้าสู่คลังหลวงนี้ มันก็มาโจมตีว่าหลวงตาบัวทำนาบนหลังคน เรายังไม่ได้ไปถามดูว่าบนหลังโคตรของมึงมีไหม อยากรู้อย่างนั้นนะ เข้าใจไหม หลังคน ๆ โคตรมึงมีหลังไหม หลวงตาบัวได้ไปทำนาที่นั่นไหม เรายากจะถามว่าอย่างนั้น นี่มันตอบเร็วนะ ปับเลยทันที เรายากจะไปถาม นี่ยังบกร่องอยู่เรายังไม่ถาม ให้มันมามาก ๆ เสียก่อนจะเอาที่เดียวหมดทั้งโคตรทั้งแซ่ หมู หมา เป็ด ไก่ แดกกระจายหมดเลย ถ้างได้เข้าตรงนั้น เข้าบนหลังเป็ด หลังไก่ หลังหมู หลังหมา หลังโคตรมึงพังไปหมดเลย หลวงตาถ้างได้ทำเอาจริงเอจจิง เข้าใจไหม

เดี๋ยวยังไม่เอากำลึงประมวลบัญชีอยู่ ให้มันชนมามาก ๆ เสียก่อนค่อยใส่ที่เดียวให้มันเปิดกระเจิงไปหมดทั้งโคตรทั้งแซ่พวกนี้มันเก่งนัก มันเก่งนักเราก็ต้องเก่งนักละซิ กิเลสเก่งธรรมะต้องเก่ง กิเลสเด็ดธรรมะต้องเด็ด ไม่เด็ดไม่ทันกัน ความเลวร้ายหนักขนาดไหน ความดีความดีต้องเอาให้หนักๆ เหมือนเขาต่อยกันบนเวที นักมวยคนไหนหมัดเบาสู้เขาไม่ได้ ความคล่องแคล่วว่องไวและหนัก หมัดไม่หนักสู้เขาไม่ได้ ฝ่ายคล่องแคล่วว่องไวและหมัดหนักนั้นจะเป็นฝ่ายชนะ

ธรรมกับกิเลสก็ต้องเป็นอย่างนั้นเหมือนกัน มันเป็นคู่แข่งกันมาแต่ไหนแต่ไรมา เราก็ให้แข่งกับความชั่วของเรา ลูกหลานทั้งหลายที่มาที่นี่ให้แข่งนะ อย่าเตร็ดเตร่เร่ร่อนไปวันหนึ่ง ๆ ไม่ได้เรื่องได้ราว แล้วก็มีความเรียนหนังสือ เอาความเรียนหนังสือมาเป็นเจ้าอำนาจ ใครก็มาแตะไม่ได้ แม้ที่สุดพ่อแม่ก็มาแตะไม่ได้ เขาไปโรงเรียน เขาไปเรียนหนังสือ จะใช้การใช้งานอะไร ๆ เขาก็ไม่ได้ เขาก็เอาการเรียนมาอวดพ้ออวดแม่แล้วเถลไถลไปสบาย พวกนี้เอาการเรียนมาเป็นโล่บังหน้า อย่าเป็นอย่างนั้นนะ พวกลูกหลานต่างคนต่างมาศึกษาเล่าเรียนให้เรียนจริง ๆ ให้ปฏิบัติรักษาตัวให้เป็นคนดี

อะไรดีสู้คนดีไม่ได้ สู้เราดีไม่ได้ อะไรชั่วก็สู้เราชั่วไม่ได้ จึงต้องให้ระมัดระวังความชั่วความดีอยู่กับเราคนเดียว ถ้าเผลอทางชั่วจะเอาไปกินเร็วกว่าทางดีนะ ทางดีนี้ต้องตั้งต้องลากต้องเข็น แม้เข็นนั้นมันก็ไม่อยากทำ แต่ต้องฝืนทำเพราะเป็นความดีต้องใช้เหตุผลอย่างนี้บังคับตัวเอง อย่าปล่อยเลยตามเลย เรียนมามากเท่าไรยังเป็นคนเลวมากในเมืองไทยเราดูได้ที่ไหน ดอกเตอร์ดอกแต่เรียนมาเต็มบ้านเต็มเมือง ทั่วประเทศไทยเรา มีตั้งแต่สูง ๆ ทั้งนั้น เยอหยิ่งจองหองตัวเก่งก็พวกนี้ที่ไม่มีธรรม

ผู้มีธรรมเราไม่ว่านะ ผู้มีธรรมนำเชิดชูน่าสรรเสริญเยินยอ น่ากราบไหว้บูชาเด็กมอมเห็นนี้เคารพแล้ว คนมีความรู้วิชามีธรรมะเข้าเป็นเครื่องประดับ ทุกสิ่งทุกอย่างจะซุ่มเย็นไปตาม ๆ กัน ถ้ามีธรรมะเข้าแทรกตรงไหนจะซุ่มเย็น ถ้าไม่มีธรรมะมีแต่ความรู้ที่เรียนมาซึ่งเป็นวิชาของกิเลสมอบให้แล้ว เอามาตีหัวกันนั้นแหละ ไปที่ไหนมี

แต่คนรู้ โอัย.จอมปราษฎ์ทั้งนั้น เย่อหยิ่งที่สุด กินบ้านกินเมืองก็ไม่มีใครกินพวกนี้ที่ไม่มี
มีธรรมในใจ แย่งเก้าอี้กันนี้ แหมพิลึกนะ เหมือนหมาแย่งตัวเมียกัน เก้าอี้เหมือนตัว
เมีย หมาเหมือนหมาผู้แย่งตัวเมียกัน ที่เรียนมามาก ๆ มันมาแย่งเก้าอี้แย่งอำนาจกัน
นี่ละถ้าไม่มีธรรมเป็นอย่างนี้ ถ้ามีธรรมแล้วต้องปฏิบัติกันตามเหตุตามผล ตามหลัก
ความดีความชั่ว ตามบุญตามกรรม นี้ถูกต้อง สมควรจะได้เป็นชั้นใดภูมิใดแล้วเป็นเอง
เพราะการทำความดีไม่ถอย

ต่างคนต่างทำหน้าที่การงานของตัวเอง ให้สมศักดิ์ศรีกับเรามีหน้าที่การงาน
อะไรเป็นที่รับผิดชอบของเรา เราต้องทำหน้าที่การงานให้สมบูรณ์เป็นลำดับลำดับไป ที่
นี้ผู้เหนือเราก็คือผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ก็ต้องเป็นคนดี ไม่รักนั่นชังนี้ ไม่เกลียดนั่นโกรธนี้ ไม่
ลำเอียง คนไหนดียกให้เป็นฐานะตามคนดี ยกขึ้นเป็นตามขั้นตามภูมิของการทำดีของ
เขา ไม่ได้เอาพรรคเอาพวกเอาอะไรเข้ามาตีกันแหลกอย่างนี้ นี่มันมีแต่พรรคแต่พวก
เข้าตรงไหนซุบซิบ ๆ พวกพรรคเดียวพวกเดียวกัน นี่ละเป็นอย่างนั้น ที่ทำให้เมืองไทย
แล้วก็เอาประชาชนนี้เป็นสนามรบ ทั้งกินทั้งขี้แตกลงไปในหัวประชาชน กินก็เอาดับ
ประชาชนไปกิน ครั้นกินแล้วก็ขีรดหัวประชาชน นี่คนไม่มีธรรม ไปที่ไหนเลอะเทอะไป
หมด ใหญ่เท่าไวยิ่งน่าเกลียดน่ากลัว เหมือนกองขี้กองใหญ่ ๆ กองขี้ใหญ่เท่าไวยิ่ง
เหม็นคลุ้งและยิ่งน่ากลัว

คนไม่มีธรรมคนมีแต่ความชั่วช้าลามก เรียนมามากเท่าไร ความรู้มากเท่าไรยิ่ง
เป็นขี้กองใหญ่ ยศถาบรรดาศักดิ์สูงมากเท่าไรยิ่งขี้กองใหญ่ เย่อหยิ่งจองหองเป็นกองขี้
ทั้งกอง ๆ แล้วก็ขีรดหัวประชาชนลงไป ประชาชนเขาเป็นคนเหมือนกัน ทำไมเราเป็น
เทวดามาจากไหน เทวดาไม่ได้ทำอย่างนี้นี่นะ ไม่ได้ทำอย่างเปรตอย่างผีที่กินดับกิน
ปอดประชาชนอย่างนี้ นี่ละเรื่องธรรมเป็นอย่างนี้ ถ้าไม่มีธรรมไปไหนก็ไปเถอะ ใคร
อย่าอวดเก่งถ้าลงไม่มีธรรม หาความสุขไม่ได้ ตัวเองนั้นแหละ เป็นฐานที่ตั้งแห่งไฟนรก
เผาทั้งเป็นอยู่นั้น เราอย่าเข้าใจว่าไปเก่งกล้าสามารถต่อผู้อื่นผู้ใดมาแล้ว เราจะมานั่ง
เก้าอี้เสวยสุขอยู่บนหัวเทวบุตรเทวดา หรืออยู่บนหัวพระพุทธรูปเจ้า ไม่มี เราอย่าไปคิด
ขอให้แก้ไขตัวเองให้เป็นคนดี คนดีแล้วอยู่ที่ไหนดีหมด ๆ ถ้าชั่วแล้วอยู่ไหนก็ชั่ว ไฟอยู่
ในหัวใจมันนั่นนะ

ให้ระวังนะ พวกลูกพวกหลาน การจับจ่ายใช้สอย อย่าสุรุ่ยสุร่ายจนเกินไป การ
ศึกษาเล่าเรียนฐานะสูงต่ำต่างกัน บางคนก็มั่งมีสมบูรณ์มีหลักมีฐาน บางคนก็เป็นคน
ทุกข์คนจน คนจนจนกระทั่งส่งลูกเข้าโรงเรียนพ่อแม่ต้องยอมอดอดหนี่ติดสินเขา
พะรุงพะรังมีมากนะ อันนี้ขอให้พากันพิจารณาถึงฐานะตัวเอง อย่าสุรุ่ยสุร่ายเกินไป กิน
เนื้อเกินตัว ให้พอดีกับฐานะของตนเอง แล้วให้เห็นใจพ่อแม่ที่เลี้ยงลูกมานี้ คนหนึ่ง ๆ

พ่อแม่แทบตายด้วยกันทุกคน เรายามาเยอหยิ่งจงทงว่าเราเป็นคนขนาดนี้ ๆ ใคร เลี้ยงเรามา ชีวิตจิตใจใครประกันเอามาตั้งแต่ตอกตอกออกมา แม้แต่อยู่ในท้องนั้นก็ มีแล้ว ครรภรักษา นั้นเห็นไหม ยาครรภรักษา รักษาครรภ ลูกอยู่ในท้อง แม่ก็ต้องได้ รัษะมัดระวังทุกสิ่งทุกอย่างที่เข้าไปเกี่ยวข้งนั้นแหละ ยาครรภรักษาเข้าไปแล้ว

พอตกคลอดออกมาทุกอย่างจะอยู่นั้นหมด อันเป็นภาระของพ่อของแม่ที่จะ ตะเกียกตะกายหามาเพื่อลูกแต่ละคน ๆ กว่าจะโตขึ้นมาหายใจผอดแผด ๆ ได้อย่างเรา พ่อแม่เป็นผู้รับเป็นรับตาย ใครเป็นคนตายก่อน พ่อกับแม่ตายก่อนเรา พอชีวิตเหลือ มาลูกโตขึ้นมา เอ้า โตขึ้นมา คนนี้เกิดขึ้นมาอีกแล้ว เอ้ออีกแล้ว เลี้ยงแทบจะเป็นจะตาย ทุกคน เพราะฉะนั้นใครประมาทคุณพ่อคุณแม่คนนี้จ่ม จะหาความเจริญไม่ได้นะ จะไป อยู่ที่ไหนก็ไปเถอะ ถ้างได้ประมาทพ่อแม่แล้ว เป็นอันว่าไม่มีนรกหลุมไหนจะเอาไว้อยู่ ขาดสะบันไปเลย ให้จำให้ดีคำนี้

โทษหนักมากที่สุด คุณมากที่สุดคือพ่อแม่ของเรา ท่านจึงยกพ่อกับแม่เทียบ เป็นพระอรหันต์ทั้งองค์เทียวนะ เฉพาะกับลูกนะ พ่อแม่เป็นอรหันต์ของลูก คุณก็เหลือ โลกเหลือสงสารกับลูก โทษก็เหมือนกันท่านจึงสอนไว้อย่างนั้น ท่านเลี้ยงเรามาขนาด ไหน โธ เราไม่ลืมเราเป็นเด็กเราดูพ่อแม่ ขวนขวายหามาอะไร ๆ มาให้ แต่ก่อนก็คิด ธรรมดาประสาเด็ก แต่เวลาโตขึ้นมาเรียนธรรมดาเรียนธรรมนั้นก็กระจายออกไป ที่นี้ไปที่ ไหนมีแต่คุณของพ่อของแม่ครอบไว้หมดนั่นซี ใครจะว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร คุณ ของพ่อแม่ครอบไว้หมดทีเดียว หน้าที่การงานชื่อเสียง แม่แต่ยศของเด็ก เด็กคนนี้เป็น ยังไงก็ยกพ่อแม่มาเป็นตัวประกัน ๆ นี่ละเป็นอย่างนี้

เพราะฉะนั้นเราทุกคนอย่าไปเยอหยิ่งจงทงกับพ่อกับแม่เป็นอันขาดนะ ถ้า ไม่อยากจมนรกทั้งเป็น ให้พากันสำรวมระวัง ยกไว้เสมอ อย่าดีอย่าดิ่งอย่าฝ่าฝืนพ่อ แม่ ผู้นี้เป็นผู้รับประกันชีวิตของเรา ด้วยการประกันชีวิตของตนสำหรับเลี้ยงลูกแต่ละ คน ๆ ให้จดจำให้ดีนะ ทุกคนอยู่ที่นี่ พ่อแม่แทบเป็นแทบตายมาด้วยกันทุกคน ไม่มีใคร เว้น พ่อแม่จึงมีคุณมากที่สุดทีเดียว

มาตาปิตุอุปภูฐาน ให้บำรุงรักษาพ่อกับแม่ให้ดี ปุตุตทาสสุ สงคโท สงเคราะห์ลูกสงเคราะห์เมีย สงเคราะห์ซึ่งกันและกัน ให้มีความซื่อสัตย์สุจริตฝากเป็น ฝากตายกันได้ระหว่างผัวกับเมีย อย่าเถลไถลเอาพินเอาไฟมาเผาทั้งตัวและครอบครัว แล้วลูกเต้าหลานเหลนให้ร้อน ๆ ไปตามกันเลย เพราะความเอากิเลสเข้าไปสังหาร ธรรม ธรรมคือความจงรักภักดีแตกกระจัดกระจาย พ่อกับแม่มีแต่ทะเลาะกัน สุดท้ายก็ เป็นหมากัดกันให้ลูกที่เป็นลูกหลานนั้นดูอีก ตัวนั้นก็เท่าแฉ็ก ๆ ตัวนี้ก็ร้องแฉ็ก ๆ ร้องหา อะไร เมื่อคืนนี้พ่อกับแม่ทะเลาะกัน นั้นเห็นไหม ลูกมันก็ร้องแฉ็ก ๆ อยู่ในความคิด

ความดีนรกรวนกระวายภายในจิตใจ ไปเรียนหนังสือไม่รู้เรื่องราวอะไร ไปก็นั่งเหม่อนั่งมองอยู่นั้น ความคิดอยู่กับเรื่องพ่อเรื่องแม่ทะเลาะกัน เพราะความไม่ซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน มันเสียมาโดยลำดับอย่างนี้

เพราะฉะนั้นจึงให้ซื่อสัตย์สุจริต พ่อกับแม่ให้ฝากเป็นฝากตายกันตามหลักธรรมแล้วจะเย็นที่สุด ไม่มีอะไรเกินธรรมที่ครอบหัวใจสัตว์โลกผู้ปฏิบัติตาม อันนี้เย็นมาก ถ้าเอากิเลสตัวเก่ง ๆ เข้าไปเกี่ยวข้องเมื่อไรพัง ๆ ๆ เลยนะ จำให้ตึ้นะ ลูก ๆ หลาน ๆ ทุกคน มาวัดมาวาให้มาเพื่อศึกษาจริง ๆ อย่าสักแต่ว่ามา เช่น ผู้ใหญ่สั่งให้มาก็มาสักแต่ตามผู้ใหญ่เฉย ๆ สารสำคัญที่จะเป็นความมุ่งมั่นต่อเราในการมาวัดมาวาไม่มีใช้ไม่ได้นะ ต้องมาให้ศึกษาเล่าเรียน แล้วนำไปประพฤติปฏิบัติตัวเอง อันใดที่อยู่ฐานะของเราที่จะปฏิบัติได้ให้นำไปปฏิบัติ อันใดเป็นเรื่องที่สุวิสัยของเรา เช่น หน้าที่ของพระ หลักธรรมหลักวินัยของพระ เป็นเรื่องของพระ การสั่งสอนเป็นเรื่องของท่าน แล้วที่จะยึดเอาหลักเกณฑ์มาปฏิบัติตนคือเรื่องของธรรม เหมาะสมกับตัวเองขนาดไหน เราเป็นวัยไหน ๆ ให้ยึดเอาไปปฏิบัติ แล้วจะเป็นเด็กดีคนดี เด็กดีผู้ใหญ่ก็ดี สุดท้ายก็ดีไปตาม ๆ กันหมด

ถ้าธรรมเข้าตรงไหนไม่มีครีมีล้ำสมัย มีแต่กิเลสซึ่งเป็นเหมือนกองขี้ครอบโลกธาตุนี้ เหมือนคลุ้งขนาดไหนมันก็ยกก็ยกกันขึ้นว่าเป็นของหอม นำเคราพนับถือนำชมเชย กองขี้ใครจะไปชมเชยมัน ความชั่วคือกิเลสเป็นกองขี้ทั้งนั้น ไม่เป็นสิ่งที่น่าชมเชย อรรถธรรมต่างหากที่จะควรชมเชย คนได้รับความสุขความเจริญได้เพราะธรรม ไม่ได้เพราะสิ่งเลวร้ายทั้งหลายเหล่านั้นนะ พวกกันจำเอาทุกคน ๆ มาฟังการอบรมให้ฟังจริง ๆ

หลวงตานี้หนักมากสอนทุกแง่ทุกมุมนั้นแหละ สอนเด็กก็สอน ผู้ใหญ่ก็สอนผลที่สุดหมาในวัดนี้ก็ได้อสอนมัน ตัวไหนมันรังแกเขาเอาไม่เรียหวาดเลย นี่เรียกว่าสอนหมา เอาไม่เรียหวาดติดแนบไปเลย อย่าว่าแต่สอนคนเลย หมาก็ยังสอน แม้ที่สุดกระรอกกระแตมันไล่กัดกันมานี้เราก็กัดเอาไม่ไล่ตีมัน นี่ก็สอนกระรอกกระแต เดินจงกรมอยู่นั้นมันหยอกมันเล่นกัน บางทีไล่กัดกันจริง ๆ ตกมาหน้าทางจงกรม เราเอาไม่ไล่ตีเลย สูมาหากัดกันอะไร ภูเดินจงกรมไม่รู้หรือ มันก็ไปคนละทิศละทาง มันกลัวอำนาจพระหัวโล้น ๆ โธ่ หัวโล้น ๆ นี้เอาเก่งเหมือนกันนะ คงว่าอย่างนั้น ไม่เก่งยิ่งงูเก่งกว่ากูนี้ กูต้องพีดกันบ้างซิ ความหมายว่างั้น เข้าใจหรือ เอาละพอเท่านั้นละ

เพลิน พรหมแดน (ราชาเพลงพุด) เข้ากราบนมัสการ

มาหรือ หมอเพลงนี้เก่งนะ จะกระเทือนทั่วประเทศไทยละหมอเพลง แล้วร้องเพลงเรื่องศีลเรื่องธรรมหาได้หรือ มีแต่ร้องเพลงด้วยความเพลิดความเพลิน ไปตาม

โลกตามสงสาร ร้องเพลงเพื่อศิลปะเพื่อธรรมเป็นคติเครื่องเตือนใจแก่คนทั้งโลกนี้มี
 อานิสงส์มากที่สุดเท่าที่เดียว ท่านได้กล่าวไว้ในธรรมว่า เสียงกังวาน ไพเราะเพราะพริ้งไม่มี
 อะไรเกินเสียงธรรม ผู้ที่ให้ทานธรรมด้วยเสียง นี้ให้ทานธรรมด้วยเสียงใช้ใหม่ แต่
 เราเรียกว่าเพลง ก็เพลงเสียงเพื่อธรรมแน่ ก็เป็นอย่างนั้น ก็ต้องมีอานิสงส์อย่าง
 เดียวกัน

โยม ครูจากจังหวัดร้อยเอ็ด

หลวงตา คณะทำงานครูจังหวัดร้อยเอ็ดขอรายงานผลการนำหนังสือ หยด
 น้ำบันใบบัว และประวัติหลวงตาไปสอนทั่วประเทศทั้งชั้นประถมและชั้นมัธยมได้ผลดี
 มาก ได้รับคำชมเชย นี้มาจากร้อยเอ็ด นี้ผลการปฏิบัติคนก็ดีไปเรื่อย ๆ แล้วเขาก็
 มาขอหลวงตา หลวงตาก็รับไว้ แค่นั้นที่ควรหลวงตาจะรับได้ก็รับไว้ อันไหนรับไม่ได้ก็
 วางไว้เสียก่อน เราต้องดูฐานะเราอีก เข้าใจไหม เขายออะไรก็จะคว้ามับ ๆ เขาฟาดรัง
 แตนมาทั้งรังโยนใส่นี้ตาย แดกฮื้อนะ เอาละพอใจ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com